Egy hétfői nap a Tandari-tanyán

Sajnos mostanában már csak nagyítóval kereshetjük a szép időt, legalább is olyat, amilyen a horgászatnak is megfelel.

Tulajdonképpen nem is a hallal van a baj, hiszen az már (még) + 8 foknál is aktív, hanem velünk. Esőben, hidegben, szélben kinek van kedve vízpartra ülni? Nos ezekből mostanában ugyancsak kijár. Igaz, hogy a vénasszonyok nyara is itt áll lesben, a közelben, és csak az alkalomra vár.

Kihasználva egy ilyet (szintén lesből), rögtön nekilendültünk a barátommal. Irány egy horgásztó, ilyenből sok van manapság, bár kiválaszthatjuk a nekünk legmegfelelőbbet. Eddig is a Tandari-tanyára jártunk, a Fishmania tóra, nem látom semmi okát annak, hogy ezen most változtassunk.

Hétfő van, szép idő, hát nekilendültünk Döncivel, állandó kísérőmmel. A „versenyző” ezúttal csak 9 után tud jönni. Nem baj, addig legalább fogunk egyet-mást, hogy legyen mivel dicsekedni, mikor megérkezik.

Dönci úszója elég furcsán viselkedett. Lefeküdt majd felkelt, azután újra lefeküdt és ez így ment egy ideig. Mondta is, hogy a tollason valami kishal lehet, meg kellene nézni. Persze én sejtettem, hogy mi áll a dolog mögött, megemeltem a botot és azonnal a kezébe is nyomtam a barátomnak.

– Na, itt a Te kishalad, akkor húzd ki!

– Te Gyukec, ez nem kicsi! – szólt Dönci megilletődve, majd mindjárt hozzátette – Vedd ki gyorsan a többi botot, mert összegabalyodunk.

– Persze én menteném a menthetőt, nem kell, már átment a zsinórokon – mondtam.

A végén mégis Döncinek lett igaza, az utolsó bot zsinórját mégis csak elkapta.

– Ez nem is olyan kicsi – állapította meg Dönci.

– Hozd a merítőt gyorsan – tette hozzá.

Persze felszínre hozni ezt a halat nem volt könnyű, pláne neki, aki ide csak „pihenni” jár velem. Halunk jó nagy örvényeket kavart, mielőtt egyáltalán a felszínre óhajtott volna jönni. Elmúlott egy idő, mire egyáltalán megláthattuk, kivel is van dolgunk. Hát bizony, egy szép nagy, kövér tükrössel, mely utólag lemérve a három kilót is megközelítette.

Most már alig vártuk a „versenyzőt” hogy eldicsekedjünk ezzel a szép zsákmánnyal. Hiúságunk azonban sajnos nem talált vevőre, mert Húzsvár Józsi végül is nem jött el, más elintéznivalói akadtak. Kár, mert délután egy óráig még három ilyet is fogtunk.

Érdekes, hogy azután teljesen leállt a hal. Órákig nem mozdult semmi, csak valamikor estefelé, amikor a nap már leáldozóban volt, jöttek volna a kapások. Volt is egy pár kapásunk még, de talán jobb is, hogy nem akadtak meg, mert már fél lábbal úton voltunk hazafelé. Minden cucc a kocsiban volt, a botokat utoljára hagytuk. Nem kísértettük magunkat további próbálkozással, hiszen fejenként majd 6 kiló „halászlé” anyag lapult hálóinkban.

Bojniczky György

Fővédnök:
Metalmania d.o.o.
www.metalmania.rs

Téli szünet: október 1. – március 31.

Nyitva tartás: 06-18 óráig hétvégenként.
Bejelentkezés kötelező!
50%-os **kedvezmény**ben részesülnek a 65 évnél idősebbek, nyugdíjasok, ifik, nők, rokkantak.

Martonos, Slatina 2.
info-sales:
tel: +381/24/875-501 mob: +381/63/7488-149
info@salas-tandari.com **www.salas-tandari.com**